

A mi kertünk

Van egy olyan része az iskolának, ahol sok időt töltünk el, mégis keveset tudunk róla. Sétálgatunk, rohangálunk, labdázunk, nézegetjük a virágokat, kerülgatjuk a fiatal fákat. Ez iskolánk **udvara és kertje**. A következő riportban Makai Gyöngyi nénivel beszélgetünk, aki a 2.b tanítója, és a kert védnöke.

-Gyöngyi néni! Hogyan alakult ki iskolánkban a mostani kert?

-Négy éve a Telekom pályázat hirdetett általános iskolások részére közösségi kert létrehozására. Ennek az a lényege, hogy mindenki együtt gondozza a kertet, gyerekek, szülők, tanárok. Bevontuk a szomszédos Gézengúz óvodát is, akik szívesen belevágtak. Elkészítettük a pályázatot az ovisok részvételével, és a szülők aktív bevonásával. Ez négy éve történt. Pályázatunk sikeres volt, így születhettek meg a tankerti emelt ágyások, a tűzrakó hely, a fűszerkert, a virágos pihenő szigetek és a zöldséges tankertek. Mindezek azzal a céllal készültek, hogy a diákok használhassák környezet- vagy biológiaórán. Gyümölcsfákat is ültettünk, olyan fajtákat választottam, amelyek tavasszal és ősszel teremnek, amikor az iskolában vagyunk. Minden osztálynak lehetősége van arra, hogy az osztályfőnökével sütögetős délutánt szervezen. A rönköket is azért festettük színesre, hogy vidám hangulatú legyen az a rész.

Most már harmadik éve gondozzuk a kertet.

-Mi az oka, hogy több részből áll a kert?

-Ez azért van így, mert minden osztálynak külön virágoskertje van, amit gondoz. Az iskola adottsága, fekvése is meghatározó volt.

A Pöltenberg utcai részen jelenleg is épül a sziklakert, amihez ezúton is szeretnénk sziklakertet kérni. A sziklakert után kerestünk helyet a boggyógyümölcsöknek, málnát, ribizlit és egrest, illetve friss eperpalántákat ültettünk. A boggyógyümölcsök után három hordó kapott helyet, ami be paprika, paradicsom és uborka került. Idén megbeszéltük a tanító nénikkel, hogy csak olyan növényeket ültetünk a tankertekbe, amit a gyerekek nyersen is tudnak fogyasztani.

-Hogyan gondozzák a kertet, van-e benne különleges növény?

-Van egy kertészmérnök apukánk, Lukács Attila. Rendszeresen segít szakértelmével és munkájával. Rengeteg virágzó örökzöldet kaptunk tőle, többek között a legyező pálmát. Ha olvassa ezt az újságot, akkor ezúton is köszönetet mondunk, és nagyon hálásak vagyunk neki.

Évente legalább kétszer szervezünk olyan nagyobb mozgólást, amikor megkérjük a szülőket, hogy segítsenek. Nagyon büszke vagyok rá, hogy ilyenkor nagyon nagy számban érkeznek. Április 22-én, a Föld napját is együtt

ünnepeztük. Most is nagyon sok szülő jött, és sokat segítettek, pl. felásták a homokot, letakarták az új takaróval, lebetonozták a két játékasztalt, megjavították a tűzrakó helyet, és beüzemelték a fűt kutunkat, ami területünkben egyedülálló. A nyári öntözésről elsőül hatodikig gondoskodnak az osztályok.

-Miért van ilyen sok betonozott rész az udvaron?

-Az az igazság, hogy ezt én már így örökölttem. Már 22 éve tanítok a Lázárban, és mindig is viacolor díszburkolat fedte az udvart, egyedül a focipálya területén volt föld, végül azt is le kellett betonozni. A Telekom-pályázat beadásakor gondolkodtunk a fűvesítésen, de a kertészek azt mondták, hogy 400 gyerek mellett esélye sincs a fűnek, még ki se fog kelni.

-Terveznek játékokat az udvarra?

-Ezt 20 éve szeretnénk megvalósítani. Nem a játékok kerülnek sokba, mert akár két papírgyűjtés árából meg tudnánk venni, hanem az engedélyek és a kivitelezés. Az önkormányzati és az állami engedély és kivitelezés 1,5-2 millió forintba kerülne! Ennyit az önkormányzat nem tud adni, és az iskolának sincs rá pénze. De nem mondhatunk le róla, ez a lényeg!

-Miért Gyöngyi néni lett a kert védnöke?

-Mindig is azt mondtam, ha sikerül átadni a gyerekeknek a növények és az állatok szeretetét, akkor már nem életem hiába. Azt szeretném, hogy amikor tanítás után kiléptek a teremből, színvonalas, rendezett környezet, virágok és zöld növények vegyenek körül benneteket. Ezért csinálom. Értetek és nektek!

Mindnyájunkért!

Váradi Kitti, Jacob Leila

Tartalom

Kvíz	2.
Milyen a természetünk?	2.
Nincs vége!	3.
Maya meg én	3.
Együk vagy ne együk?	3.
Veled is megtörténhet!	4.
A matek a kedvencem	5.
Viccek	5.
Könyvajánló	6.
Elballagnak	6.
Villanások - Kriszta néni	7.
Búcsú a könyvtártól	7.
Rejtvény, hírek	8.
Menő vagy ciki?	8.

Szeretitek az állatokat? Játékos formában, egy kvíz segítségével mutatjuk meg, melyik állat illik hozzátok.

Az Aral-tó 1989-ben és 2008-ban

Melyik állat illik hozzád?

Reggel, amikor kinyitod a szemed...

A) Kipattansz az ágyból, friss vagy

B) Átfordulsz a másik oldaladra, és folytatod az alvást

Mitől érzed jobban magad?

Mi tetszik jobban egy lepkében?

A) A futástól

B) Az énekléstől

A) A könnyedsége

B) Az eleganciája

Ha ránézel egy felhőre...

Ha madár lennél...

A) Belelátasz egy állatot

B) Szeretnéd megérinteni

A) Egyedül lennél

B) A többiekkel élnél

Mire gondolsz tengerparton?

Mit teszel, ha akadályba ütközöl?

A) Fürödni szeretnék!

B) Szívesen vitorláznék!

A) Megkerülöd

B) Átmászol rajta

Macska

Ló

Szarvas

Farkas

A természet világa Eltűnt egy tó!

Képzeljtek el egy akkora tavat, mint fél Magyarország, amibe a mi Balatonunk százszor(!) beleférne. 40 éve ekkora volt az Ázsiában található Aral-tó! Mára ez a tó szinte teljesen eltűnt, vízmennyiségének 90% -át elveszítette. A tó több millió ember életét segítette, de részben ez is lett a végzete. Hiába táplálta két hatalmas folyó a tenger nagyságú tavat, nem tudta pótolni a termőfölkék öntözésére elhasznált vízmennyiséget. A tó környékén gyapotot és rizst termesztettek, és ezeknek a növé-

nyeknek igen nagy a vízigényük. Az eltűnéshez hozzájárultak a rossz minőségű öntözőcsatornák, amelyből rengeteg víz szivárgott el, a szárazság, a fokozott párolgás, és a víz megnövekedett sótartalma. Rengeteg ember életét változtatta meg ez a természeti katasztrófa. A tó partjára épült városok 20-30 kilométerre kerültek a víztől. Megszűnt a hajózás, a kereskedelem, a halászat, számtalan állat pusztult el. Világméretű összefogással próbálják megállítani ezt a folyamatot. Gátakat építenek, folyókat próbálnak a tóba terelni, de jelenleg sajnos kevés sikerrel.

Forrásban lévő folyó

Szerintetek lehetséges, hogy van olyan folyó, aminek a vize annyira forró, hogy sérülést okozhat? Dél-Amerikában Amazónia perui vidékén valóban létezik egy forrásban lévő folyó, amelynek az átlaghőmérséklete 86 °C. Miután a közelben nincs vulkán, nincsenek olyan geotermikus erők, melyek ezt a jelenséget megmagyaráznák, a tudósok is értetlenül állnak a különleges eset előtt. Ha kíváncsi vagy a magyarázatra, **nézz utána** a könyvtárban, vagy megbízható honlapon az interneten!

VILLANÁSOK— Nincs vége a Hangyabandának!

-Kedves Edit néni! Úgy tudjuk, nyugdíjba megy. Milyen érzés itt hagyni az iskolát és az osztályát?

-Nehéz szívvel búcsúzom, hiszen 35 éven át e falak között töltöttem életem nagy részét, remek osztályaim voltak, sok-sok fantasztikus kisgyereket taníthattam, és imádtam a hivatásomat. Az osztályom ötödikes lesz, így mindenképpen itt a búcsú ideje, és a nyolcadikosaim is elbálgznak. Természetesen kicsit aggódom értük, de tudom, hogy megállják majd a helyüket.

-Ki fogja átvenni a helyét a tanári pályán?

-Papp Marcella, egy most végző tanítójelölt, aki nálunk töltötte szakmai gyakorlatát, és itt volt a zárótanítása. Nagyon megszerettem a tíz hét alatt, és örömmel tölt el, hogy ő kerül a helyemre.

-Vissza fog járni a Hangyabandához, és ha igen, miért?

-Úgy tervezem, hogy igen. Készítettünk egy kisfilmet az elmúlt 20 évről, és a gyerekek azt éreztették velem, hogy sokat adott nekik ez a közösség. Szép emlékeket vittek magukkal, és nekem is nagyon sokat jelent a velük együtt töltött

idő, a megszületett darabok, a szereplések, a táborok, a hétköznapi csodák.

-Én is, mint hangyabandás, részese voltam a 20 éves jubileumi előadásnak. Sokan jöttek vissza a régiiek közül?

-Igen, nagyszerű érzés volt újra együtt lenni, próbálni a már 18-19 évesekkel és a nyolcadikosokkal. Néha ott voltak az első csoportból is, volt, aki már kis-mamaként.

-Utolsó kérdésem, milyen érzés, hogy mindjárt nyugdíjba vonul? Várja már? Mit fog csinálni a szabadidejében?

-Még egy kicsit vegyesek az érzéseim, de ugyanakkor várom is, hogy végre legyen egy kis szabadidőm. Megszületett az unokám, nagy boldogság lesz vele lenni, és a családom többi tagja is számít a segítségemre. Rengeteget fogok olvasni, kirándulni, s ha tehetem, utazni. És péntekenként jövök vissza hozzátok hangyabandázni...

A Hangyabandába lelkes jelentkezőket várunk! Jelentkezési lapot Edit néninél kaphattok. Én is jövök!
Iacob Leila

Együk vagy ne együk?

Ha azt a kérdést tesszük fel, hogy szeretünk-e finomakat enni, inni, akkor szinte biztos, hogy a legtöbben igenel válaszolunk. Tudjuk-e azonban, hogy ami jólesik, az egyúttal egészséges,

vagy káros a szervezetünk-re?

Szüleitek biztos sokszor mondják nektek, hogy egyetek gyümölcsöt, zöldséget, főzeléket, mert az egészséges. Igazuk van! De mi van azokkal, amiket sokan sze-

rettek, de nem biztos, hogy egészséges? Ehettek nyugodtan hamburgert, csokit, chipset, gumicukrot, rágót, fagyit? Ihattok nyugodtan cukros üdítőket?

Ha kíváncsiak vagytok a válasza, lapozzatok az

utolsó oldalra!

Így írtok Ti! — Maya meg én

A család szeretett volna egy kutyát, és így elmentek venni egyet. Azért választották Őt, mert lelegelte a rózsat, és úgy gondolták, Ő lesz az igazi. 2003 augusztusa óta él nálunk (13 éve). 9 hetesen hozták anyáék. Természetesen Maya a neve. (Y-nal.)

Kicsit dagi a szőre miatt, de ő már csak ilyen. Tekintete kicsalja a falatot a számból, olyan édesen néz. Belül

jámbor, mint a bárány, de csalafinta, vicces, játékos, bújós természetű. Amikor kicsi volt, a vadászgörényünkkel nőtt fel. Mindig bajba került: bemászott a lyukakba, öntözőkannával a fején szaladgált, ezért életet is kellett mentenünk. Rajta tanultam meg felállni, ezt is eltúrte. Ugatott, ha felébredtem, és amikor négykézláb közlekedtem a földön, követte minden lépésemet.

Olyan volt, min egy pót-anyuka.

Nagyon szereti a sört, és karácsonykor bársonyterítón kapja az egész csirkét, persze sütve! Esténként mindig jön a rongyával, hogy ágyazzunk meg neki, hadd aludhasson! Régen cappuccinót ivott, utána szaladt a konyharuháért, hogy töröljük meg a száját. Napi háromszor eszik: csontot, kutyakonzervet.

Szoktam neki venni jutalomfalatokat a zsebpénzemből. Leiki támaszt nyújt, hancúrozni szoktunk, például köteleket húzni, labdázni, birkózni, szinte ugyanolyanok vagyunk mind a ketten. Ezért is fontos a számomra: barátnők vagyunk.

Szabó Martina Dalma 4.b

Így írtok ti!

Eddig minden számban olvashattatok olyan írást, amelyet valaki közölte, az olvasók közül írt. Ebben a számban kettőt is olvashattok.

Emlékeztetek arra, hogy az előző számunkban milyen írás szerepelt ezen az oldalon? Segítünk. A halról olvashattatok az egyik negyedikes társatoktól, és Nagy Lajostól. Az utóbbi művel, ami a Képtelen természetrajzban olvasható, szép sikert ért el Lőcsei Bence 5.a osztályos tanuló, Ezt adta elő ugyanis a kerületi prózamondó versenyen, amelyet meg is nyert, és a budapesti versenyen pedig kilencedik helyezést ért el. Gratulálunk neki és minden sikeresen szereplő tanulóknak!
http://www.lazarsuli.hu/ujhonlap/eredmenyek_2015_2016.pdf

Veled is megtörténhet!

Sziasztok kedves olvasók!

Hegyesi Adél vagyok, a Lázár Vilmos Általános Iskolába, azon belül az 5. b osztályba járok. Szerda kivételével mindennap egyedül megyek haza. Csak pár utcányira lakom az iskolámtól, így rövid idő alatt hazaérek. A szüleim késő este végeznek a munkával, és nem szeretnék, hogy az ügyeleten legyek, ezért járok egyedül haza. Sokszor történtek már ijesztő esetek a hazamenetelem közben. Mivel gyalog teszem meg hazáig az utat, így jóval több veszély leselkedik rám. Legjobb barát-nőmmel együtt szoktunk sétálni egy darabig, de ő hamarabb lekanyarodik. Mint mondtam, sok ijesztő eset fordult már elő velem, de mégis a leghátborzongatóbb tegnap történt! Az volt a szerencsém, hogy nemrégiben volt a születésnapom, és a szüleim egy telefonnal leptek meg a jeles nap alkalmából. Az egyik legelső dolgunk az volt, hogy beírtuk a telefonba a pesterszébeti rendőrség telefonszámát. Mindig magammal viszem a telefonomat a suliba, hogy ha történne valami, tudjam hívni a szüleimet. Nem is húzom tovább a szót, elmesélem a rémisztő, de egyben tanulságos esetet. Kicsöngetés után rohantunk ki a suliból, és a barátnőmmel elkezdtük szokásos pletykálkodásunkat a napi eseményekről. -Képzeld el, a születésnapomra kaptam egy telefont! Rögtön bele is írtuk a rendőrség telefonszámát – meséltem nagy izgalommal a mellettem sétáló Enikőnek, akit nem igazán érdekelt az én boldog beszámolóim, mert nagyon le volt lombozva a távolugrásra kapott jegye

miatt. Látszott rajta, hogy nem igazán akar velem beszélgetni. El szeretett volna zárkózni a körülötte történő dolgoktól. Úgy döntöttem, hogy másik útvonalon megyek, mert Enikő szomorúsága engem is eléggé lelombozott. Másfelé mentem, mert arra sok a bolt, és szerettem a színes kirakatokat nézegetni. Sokszor találkoztam errefelé mogorva, nagydarab, rémisztő férfakkal. Ilyenkor rájuk se mertem nézni. A boltokból kifele menet nagy visongásra figyeltem fel. A hang irányába menet csúnya látvány fogadott. Egy rémisztő férfi egy idős nővel veszekedett. A férfi a nő táskáját cibálta, és pénzt akart tőle rabolni. Én nem akartam beleszólni a vitába, inkább elbújtam, elővettem telefonomat, és hívtam a rendőrséget.
 - Jó napot kívánok! Hegyesi Adél vagyok, 11 éves. A XX. kerületi Tinódi utca sarkáról telefonálok. Kérem, gyorsan jöjjenek, mert egy férfi ki akar rabolni egy nőt.
 - Pontosan hol?
 - A Tinódi utca 67. előtt állok.
 - Máris megyünk!
 A rendőrség pár perc múlva tényleg kiért a helyszínre. Az izmos férfi hagyta a nőt, és felvette a nyúlcsipőt a közelgő sziréna hangjára. A rendőrök, amikor kiértek, nem haboztak, és rögtön a menekülő férfi után rohantak. Csak egy maradt ott velem, és faggatott az eseményekről:

- Szervusz kislány! Te vagy Hegyesi Adél?
 Én habozva álltam a rendőr előtt. Nagyon megszeppen-

- Igen, én vagyok – szólaltam meg egy idő után, még mindig kicsit rémülten.

- Köszönjük, hogy kihívtál minket! Már régóta kerestük ezt az embert. Nagyon ügyesen telefonáltál nekünk. De mondd, gyakran szoktál erre sétálni?

- Igen.

- És láttad már ezt az embert máskor is?

- Igen, és még sok hasonló embert, akikkel találkozni szokott valahol az utcán.

Ilyenkor együtt elvegyülnek a tömegben, és mindig egy kis házikó felé veszik az utat.

- Meg tudnád mutatni, merre van az a házikó?

- Persze. Ha kell, el is vezetem magát oda.

- Köszönöm!

El is vezettem őt a férfiak házáig. Pont bent volt a banda többi tagja, így a rendőr hamar el tudta őket kapni. A rendőrség hálás volt nekem, és nagyon megdicsérték. Ennyi volt az én kis esetem! A suliban mindenki engem faggatott, hogy hogyan történtek a dolgok. Mindenki bátor-nak tartott. Még a nyolcadikosok is hátra veregettek, és kezet fogtak velem. A rendőrség egy életre hálás volt, hogy segítettem elfogni ezt a már régóta üldözött rablóbandát.

Kedves olvasók! Ha ilyen történik veletek, hívjátok bátran a rendőrséget, akkor cselekedtek jól!

Igaz, hogy a történet az én fejemből pattant ki, de ne feledjétek, bármikor MEGTÖRTÉNHEK!

Hegyesi Adél 5.b

Villanások— A matekot szeretem legjobban

Gulyás Ági néniel a 4.b osztályfőnökével beszélgettünk.

-Ági néninek volt-e valamilyen álma? Megvalósult ez?

-Igen! Az álomom már gyermekkoromban is az volt, hogy gyerekekkel foglalkozhassak. Először gyermekorvos akartam lenni, de később rá kellett jönnöm, hogy nem bírom a vér látványát. A továbbtanulásnál döntöttem el, hogy végül is tanár leszek.

-Tanított valahol a Lázár előtt?

-Nem, itt kezdtem 39 évvel ezelőtt.

-Melyik tantárgy áll legközelebb Ági nénihez?

-A matek. Tanítani is ezt szeretem a legjobban. Tudom, hogy sokan nem szeretik a matematikát, tartanak tőle, de én az órákon sok eszközt használok, igyekszem játékos feladatokat adni. Remélem, hogy a gyerekek megszeretik a matekot, és ha nem is lesz a kedvenc tantárgyuk, azért nem idegenkednek tőle!

-Van valamilyen gyerektípus, ami közel áll Ági nénihez?

-Szeretem a csibész, eleven gyerekeket, akik tudják, hogy hol a határ, de nem szemtelenek.

-Gyerekkorában követett el valamilyen diákcsíny?

-Én alapvetően nem voltam rossz gyerek. A következő eseteket nem is nevezném csínynek. Egyszer a gimnáziumban Szlovákiában kirándult az osztályunk. A tanárunk megkért bennünket, hogy ne menjünk fel a Lomnici-csúcsra. Mire ez a hír eljutott hozzánk már késő volt... Lanovkára ültünk, és irány a csúcs! Fent a szikrázó napsütésben tűnt fel, hogy csak ketten vagyunk az osztályból, a többiek közben lázasan kerestek bennünket a szálláson. Aztán második koromban egy fiú kicsúfolta a barátnőmet, én meg mérgemben nekiugrottam, és az egész arcát végigkarmoltam. Sajnos aznap volt a szülői értekezlet, és a fiú anyja felháborodottan kérdezte az osztályfőnökünket, hogy ki az a Kovács Ági, aki ilyet tett az ő fiacskájával. Édesanyámnak ez rosszul esett, mert az ilyen viselkedés nem volt jellemző rám.

-Ha visszamehetne az időben, változtatna valamin?

-Nem hiszem. Úgy gondolom, a nagy dolgokban jó döntéseket hoztam.

-Van valamilyen hobbija,

mivel tölti estéit, hétvégéit?

-Ha jó idő van, akkor kirándulok, és mindennap olvasok.

-Ági néni mindig csinosan öltözik. Mi az eleganciájának titka?

-Szeretek rendezett lenni, igyekszem olyan ruhákat válogatni, amelyekben jól érzem magam és illenek hozzám.

-Hallottuk, hogy sajnós már csak egy évet tanít a Lázárban. Milyen szívvel hagyja majd itt iskolánkat?

-Még nem igazán gondolko-dom erről, mert van még idő, de biztos nem lesz könnyű, tekintve, hogy itt kezdtem, és nagyon a szívemhez nőtt az iskola.

-Van elképzelése, mit fog csinálni nyugdíjas éveiben?

-Ő, igen! Leginkább unokázni fogok, és szeretnék keresni egy helyet, ahol rendszeresen tudok jótékonykodni

-Köszönjük szépen a beszélgetést!

Készítették: Heim Éva,
Martin Szonja, Kovács
Holda, Neubrand Alexa,

A Lomnici-csúcs a Magas-Tátra egyik legmagasabb és leglátogatottabb hegycsúcsa Szlovákiában. Magassága: 2634 méter.

A lanovka kabinos drótkötélpályás felvonót jelent. Segíti a meredek hegycsúcsokra való feljutást.

Viccek az iskolából

Irodalomórán—Móricka! Ki a kedvenc íród? Az apukám. - Miért? - Azért, mert mindig ő írja az igazolásokat, amikor nem jövök iskolába!

Földrajzórán – Sanyi, gyere ki a térképhez, és mutasd meg, hol fekszik Amerika! Sanyi kimegy, megmutatja. -Helyes. Tomi, te meg mondd meg, ki fedezte fel Amerikát? Tomi kapásból válaszol. -Hát a Sanyi!

A tanító néni egy füzetet talál az udvaron. -Ágika, ez a te füzeted? -Nem, az enyém elveszett.

Ki az abszolút stréber? Az, aki, amikor a tanár letörli a tábláról a számokat, akkor kiradírozza a füzetéből.

Megszólal a telefon a cipőbolt vezetőjénél. - Halló, tessék, cipőbolt. - Jaj, bocsánat, eltévesztettem a számot.

-Nem baj, hozza vissza, majd kicseréljük!

Pistike, már megint elkéstél! Mi ennek az oka?

- Tanár úr, a közlekedési táblák!

- Na, ne nevetess már! Hogy lehetne a késés oka egy tábla?

- Úgy, hogy ki volt rá írva: "Vigyázat, iskola! Lassítson!"

Két férfi hangosan vitatkozik a Duna-parton. Odamegy hozzájuk egy rendőr és megkérdezi. - Hé, emberek, mi folyik itt? - Itt? Hát, a Duna!

Könyvajánló — Vidra Gabriella: A Tudás könyvei

„Ha kicsit riaszt a cím, akkor csak olvasd el az első fejezetet, a többi magától is menni fog! „

Vida Gabriella író, ma-gyartanár, a kispesti Erkel Ferenc ált. iskola igazgató-nője. Imádja a tér- és idő-utazásos történeteket.

Bevallom, először nem akartam elolvasni ezt a sorozatot. Már a címével is problémám volt: a Tudás könyvei?! Ez valami tudománykönyv? Na ne! De a barátnőm ajánlotta nekem, és nem akartam megbántani. A „Meglátjuk, mi lesz belőle” érzéssel kezdtem el olvasni az első részt, aminek a címe: „A fekete kő titka”. Meglepetésemre a könyv már az első fejezetnél lehetetlen volt, pedig hétköznapi dolgok voltak benne, de úgy volt megfogalmazva, hogy azt hittem, magamról olvasok. Aztán a könyv mesészerű fordulatot vett, de olvasás közben nem lehetett arra

gondolni, hogy ez kitaláció, mert az egész olyan valóságosnak tűnt! Ha kicsit riaszt a cím, akkor csak olvasd el az első fejezetet, a többi magától is menni fog!

A sorozat négy kamaszról, Krisztiánról, Orsíról, Zsófiól és Barnáról szól, akikre nagyon fontos feladat vár: úgy kell megmenteniük a világot egy titokzatos gonosz erőttől, hogy minden földrészen teljesítenek három küldetést. Az első kötetben Orsi, Zsófi, Krisztián és Barna egy titokzatos fekete kő segítségével Örményországban találja magát, és ezzel kezdetét veszi az életveszélyes kaland

a Tudás könyveinek megszerzéséért. A XV. században Kínában katona válik belőlük. A XVIII. században az emberevő pápuáknál és Tahitin kell helytállniuk. Végül pedig egy ősi ausztrál törzs tagjaivá válva szembe találják magukat az ellenséggel. Persze szerepet játszik az iskola, a család, a barátság, és a szerelem is. Na meg persze a tudás... Miközben olvastam egyáltalán nem tűnt fel, de annyi érdekességet, tényt tanultam, hogy megszámolni sem tudom. Csak a négy kötet után tűnt fel ez a dolog. Negyedik osztálytól mindenkinek ajánlom! A sorozat kötetei: 1 A fekete kő titka, 2. A labirintus titka, 3. A templom titka, 4, A barlang titka. Heim Éva

Vége a sulinak!

A tanév vége előtt három ismert és kedvelt nyolcadikos lánnyal beszélgettünk.

-Már csak néhány hét van hátra az iskolából, várjátok a végét és a ballagást?

-Bubik Réka: Persze, nagyon.

Deim Zsófi: Nagyon.

Lakó Liza: Igen, mert szép lesz, és nem, mert valami véget ér.

-Hol tanultok tovább? Vannak ezzel kapcsolatban féltelméitek?

-Réka: A Kossuth Lajos Gimnáziumban, és nem tartok semmitől.

Zsófi: Én is a Kossuthban, és attól félek, hogy első évben nagy lesz majd a rohanás.

Liza: Az Eötvös Gimnáziumban.

-Remélték, hogy az új iskolában megvalósíthatjátok az álmaikat, terveiteket?

-Réka: Bízom benne, a művészetekkel továbbra is foglalkozni fogok.

Zsófi: Igen, én intenzíven szeretnék nyelveket tanulni.

Liza: Én is úgy gondolom, hogy igen. Humán szakra megyek, és az irodalom nekem való.

-Hangszerrel, énekkel, táncsal foglalkoztok-e továbbra is?

-Réka: Persze, az ének és a tánc marad továbbra is.

Zsófinak a hangszer, Lizának a kórus marad.

-Nyolc évig jártatok a Lázárba, mire emlékeztek vissza a legszívesebben?

-Réka, Zsófi, Liza: Alsós énekar, felsős táborok, a kórus, olaszországi utazás, Lázárnapok.

-Számítalan versenyen vettek részt, melyik eredményre vagytok a legbüszkébbek?

-Réka: Kazinczy-díj, országos versmondó versenyen különdíjat kaptam az arcjátékomra.

Zsófi: Alsóban a Bolyai-versenyen országos 4. helyeztettem, csapatban pedig hetedikesként első.

Liza: Nyelvész versenyen országos 7. hely, Simonyi Zsigmond helyesírási versenyen 5. helyezés.

-Milyen különlegeset adott nektek a Lázár?

-Réka, Zsófi, Liza: Mindenképpen a zenét és a színjátszást.

-Most hogy szétszéled az osztályotok, fogjátok-e tartani a kapcsolatot?

-Réka, Zsófi, Liza: Igyekszünk, szervezünk majd találkozót.

-Mi a három kedvencetek?

-Réka: Zene, tigris.

Zsófi: Kék szín, 12-es szám és a delfin.

Liza: A zöld, a 7 és 13, kutya

és a rock.

-Ha egy szóval kellene jellemezni magatokat, mi lenne az?

-Réka: Bolond(os), de jó értelemben.

Zsófi: Örült, de jó értelemben.

Liza: Érzékeny, művészi.

Köszönjük a beszélgetést, és sok sikert kívánunk nektek!

Heim Réka, Martin Szonja

VILLANÁSOK – „A zene az egész életemet betölti”

Pálffi Kriszta nénivel a 6. b osztályfőnökével, a felsős énekkar vezetőjével beszélgetünk.

-Mikor kezdett iskolánkban tanítani, és eddig hányszor volt osztályfőnök?

-1988-ban pályakezdőként kezdtem el a Lázárban tanítani, és a mostanival együtt hatszor voltam osztályfőnök.

-Mindig tanár szeretett volna lenni, vagy esetleg szóba jött más pálya is?

-17 éves koromig nem tudtam, hogy mit szeretnék csinálni, csak azt, hogy zenével kapcsolatos legyen.

-Tudjuk, hogy Önhez közel állnak a humán tantárgyak. A reál tantárgyakat nem szeretette?

-Mindenképp meghatározó, hogy ki tanítja a tantárgyat, szerintem a tantárgy szeretete mindig tanárfüggő! A kémiát például szerettem, a fizikát pedig Juhász Imre bácsi szeretettette meg velem, de valóban, én inkább humán beállítottságú vagyok.

-Amikor gyerek volt, szeretett iskolába járni?

-Igen. Zene tagozatos iskolába, a József Attila Általános Iskolába jártam. Az éneket és az énekkart két nagyon különleges tanár tanította. Máté János volt a karnagy, Vass Irénke néni tanította az éneket.

-Még most is rendszeresen találkozunk az osztálytalálkozókon. Középiskolába a Kossuthba jártam. Ott Takaró Mihály tanította az éneket és vezette az énekkart is.

Rendszeresen kísértem zongorán a középiskolában, és visszajártam az általános iskolába is kísérni.

-Hány évesen kezdett a zenével foglalkozni?

-A születés előtt kilenc hónappal. A gyerekek zenei nevelését a születés előtt kilenc hónappal kell elkezdene! – mondta Kodály Zoltán. A várandósság hónapjait az anyukám és a nagypapám végigénekeltek, majd 3 éves koromig folytatta a nagypapám. Az a folyamat, hogy hogyan lehet egy gyerekkel megszerettetni a zenét, később a Zeneakadémián kísérleti tananyag lett.

-Melyik volt az a darab, amit először adott elő a nyilvánosság előtt és mikor?

-Már nem emlékszem rá, hogy melyik volt, de az biztos, hogy zongoradarab lehetett, és hogy harmadik környékén játszhattam el, mert akkor kezdtem zongorán tanulni Négyesi Zsuzsanna tanárnőnél.

-Milyen hangszereken tud játszani? Szeretett volna valaha más hangszereken is tanulni?

-Zongorán tanultam gyerekként, majd felnőttként megtanultam gitározni. Zenekarba szerettem volna járni, erre azonban nem adott lehetőséget a hangszerem. Megmaradt nekem az éneklés öröme, felnőttem és gyerekénekkarral is szeretek dolgozni, együttműködni.

-Melyik a kedvenc hangszere és miért?

-Nagyon szeretem a csellót, a húgom játszott rajta, és a fuvola hangját, de legjobban a teljes zenekari hangzást kedvelem. Ezen kívül nagyon szeretem a dél-amerikai zenét.

-Ki a kedvenc zeneszerzője és melyik a kedvenc darabja?

-Ramirez: Kreol –mise. De nagyon szeretem a bécsi klasszikusok muzsikáját is. *-Szokott zenélni a családjával?*

-Amikor gyerek voltam, a nagypapámmal sokat zenéltem, ez általában négykezes formában történt. Jelenleg gyermekemmel, Bencével játszom sokat zongora és dob hangszerezésben.

-A zeneórákon kívül voltak más különórái is gyerekkorában?

-7-8. osztályos koromban vívni jártam, a többi órám azonban a zenével volt kapcsolatos.

-Mit csinál szabadidejében, hogyan kapcsolódik ki?

-Amikor van egy kevés szabadidőm, akkor a Zala megyei tanyákra szoktunk lemenni. Kirándulunk, de nagyon szeretek víz mellett lenni, úszni, vízparton sétálgatni. Amikor otthon vagyok, színházba járok és szívesen kertészkedem. Sok időt töltök a felnőtt vegyeskarommal, és persze a zenével, ami az egész életemet betölti.

Heim Réka, Szekeres-Veresegyházy Hajnal, Neubrand Vanda, Kocsis Livia

Te is szereted a zenét? Játsszol valamilyen hangszereken?

Villanások: Búcsú a könyvtártól, búcsú az iskolától

-Úgy tudjuk, hogy Zsuzsa néni a tanév végén elköszön az iskolától és a könyvtártól, nyugdíjba megy. Igaz ez?

-Igen, igaz, ez az utolsó tanéve. Szeptembertől már nem dolgozom a Lázárban.

-Mit fog csinálni a nyugdíjas éveiben?

-Elsősorban nagymama leszek, ugyanis van öt apró unokám. Velük fogok játszani, vigyázok rájuk, és ha marad időm, olva-

sok, kirándulok és pihenek.

-Hány évig dolgozott a Lázárban?

-27 éve kezdtem itt. Tanítottam technikát, matematikát, voltam osztályfőnök, és 15 éve vagyok könyvtáros. Érdekeség, hogy az első itteni tanévemben vittem első osztályba a legnagyobb fiamat, és óvodába a két kisebbet. Most ugyanez a helyzet, csak az unokáimmal.

-Kire, vagy mire emlékszik vissza legszívesebben? Melyik a legkedvesebb emléke?

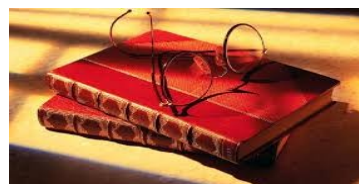
-Sok esemény van, amire szívesen emlékszem vissza. Ilyenek voltak például az országos versenyek. Büszke vagyok azokra a gyerekekre, akikkel ezekre a versenyekre mentünk. Szívesen emlékszem vissza azokra, akik sokat jártak könyvtárba, és azokra is, akik őszinték voltak velem, és jókat tudtunk beszélgetni. Nagyon sok kedves emlékem van, amelyek a kollégákhoz, a gyerekekhez kapcsolódnak, de egyet nem tudnék kiemelni

-Kire hagyja a könyvtárat?

-Tudtommal Mátyás bácsi veszi át tőlem.

-Zsuzsa néni! Köszönjük a beszélgetést, jó egészséget és jó pihenést kívánunk!

Neubrand Vanda, Kocsis Livia

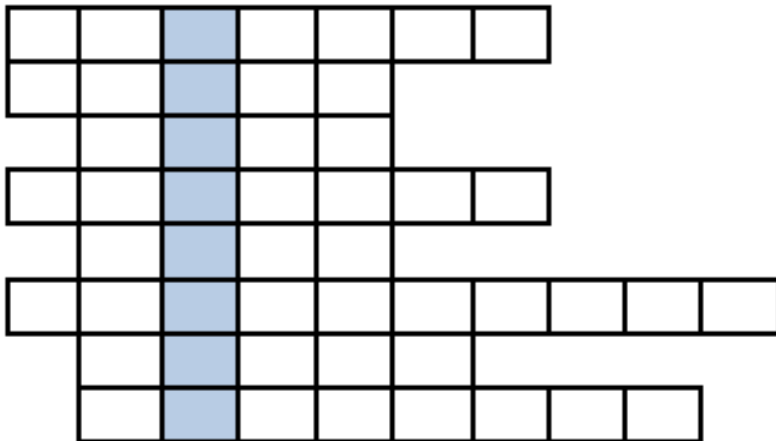

Rejtvény

Az alábbi rejtvény megfejtése egy olyan esemény, amiről a nyolcadikos lányok a riportban beszéltek.

1. Babák lakóhelye
2. Férfiak előkelő ruházata
3. Általában piros, kerek gyümölcs

4. A virág is lehet ilyen
5. Medveboc
6. Ezt teszi a jó autószerelő
7. Ezt teszi a pincér
8. A Lázár Vilmos Általános Iskola

A *SULI-SOK(K)* című iskolaújság második évfolyamának második számát készítették:

Heim Éva, Heim Réka
Váradi Kitti, Martin Szonja
Szekeres-Veresegyházy Hajnal,
Iacob Leila, Kovács Holda,
Neubrand Alexa, Neubrand Vanda,
Török Boglárka, Kocsis Livia
és Turcsányi Máttyás.
A fejléc Holczapfel Zsuzsanna tanárnő munkája.

Júliustól iskolánk honlapján is megtalálható az iskolaújság 4. számát!
www.lazarsuli.hu

A rejtvény helyes megfejtését mutasd be Máttyás bácsinak, és sorsolás után a szerencsés tanulók jutalmat kapnak!
Sorsolás: június 10-én a könyvtárban a 4. szünetben.

Hírek az iskolából és az iskolán kívülről

Ballagás: június 11-én 10.30-kor
Tanévzáró ünnepély: június 17-én 18 órakor

Labdarúgó Európa-bajnokság: június 10-július 10. A magyar labdarúgó-válogatott **44 év után** jutott ki újra a rangos eseményre.

2016. évi nyári olimpiai játékok—Rio de Janeiro - Brazília augusztus 6-augusztus 22. A világ legnagyobb sporteseményét négyévenként rendezik meg. Idén több, mint harminc sportágban közel 11 000 sportoló küzd a 306 aranyéremért. Az újkori olimpiai mozgalom elindítója, Pierre de Coubertin azonban

azt mondta: „**Nem a győzelem, hanem a részvétel a fontos!**”

Szerinted is így van ez?

Végül egy olyan eset, amely az iskolánk udvarán történt. Az egyik délelőtti keserves nyávigasztásra figyeltek fel a gyerekek. Nem tudni, hogyan, de egy cica az épület fala és az esőcsatorna között majdnem a tető magasságáig mászott föl. Lejönni azonban már nem tudott!

Elvesztette az egyensúlyát, és kb. 8 métert zuhant. Szerencsére két bátor és ügyes tanuló, Török Bogi és Gordea Alex a földtől egy méterre **elkapták!** A cica túlélte a zuhanást!

Recept—

Bögrés süti 5 perc alatt Oreóval

Hozzávalók: 4 evőkanál liszt, 4 evőkanál porcukor / vagy 2-3 evőkanál kristálycukor, attól függően, mennyire szereted édesen/ 2 db Oreó /vagy 2 evőkanál kakaópor/ 1 db tojás, 3 evőkanál tej, 3 evőkanál olívaolaj. Először a lisztet tesszük a bögrébe, majd a cukrot és a tejet, utána az olajat és a tojást. Az egészet összekeverjük, majd beletesszük az apró darabokra tört Oreót, és újra alaposan megkeverjük. Két percre betesszük a mikrohullámú sütőbe, és már készen is van. Jó étvágyat kívánok! *Török Bogi*

Menő vagy ciki - Együk vagy ne együk?

A **hamburger** előállításához rengeteg transzsírt használnak, ez az egyik legártalmasabb anyag. Rendkívül sok sós és ízfokozó anyagot tartalmaz. Ez főleg a gyorséttermekre jellemző! A **gumicukor** a benne lévő színezőanyag miatt a mesterségesen előállított édességek legrosszabb fajtája. A **chips** a hozzá-

adott ízfokozók, adalékanyagok, magas só- és olajtartalma miatt káros az egészségre! **Csoki és fagy.** Az édes íz szeretele velünk született tulajdonság, ezt elnyomni nem tudjuk, csak szabályozni. Mindkét finomságról elmondható, hogy alkalmanként fogyasztható, de törekedni kell a jó minőségre!

És a legnagyobb ellenség: a **cukros üdítő!!** A túlzott cukorfogyasztás elhízást, súlyos betegségeket okoz! Aki rendszeresen iszik ilyen üdítőket, vagy sok édességet eszik, az kétszer nagyobb eséllyel betegedhet meg! Vannak olyan országok, ahol a cukros üdítők betöltésén gondolkodnak. Sajnos a cukorfogyasztása függőséget okozhat!

10 kockacukornak is megfelelhet egy pohár üdítő!!

